

24. O sărutare pentru Isus

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

24. „O sărutare pentru Isus”

Cum îi dă Isus până la sfârșit șanse unui trădător

Marcu 3.19; Matei 26.20-25,47-56; 27.3-10;

Luca 22.3,47-48; Ioan 6.71; 12.4; 13.2,26-29; 18.5.

„Și îndată, apropiindu-se de Isus, a spus: «Salutare, Rabi!»; și L-a sărutat mult. Dar Isus i-a spus: «Prietene, pentru ce ai venit?»”

(Matei 26.49-50)

Asistența spirituală este strădania de a aduce sufletul omenesc în legătură corectă cu Dumnezeu și de a-l desface de toate celelalte legături – chiar și în cazul unei nereușite totale!

Crescuse într-o casă părintească de credincioși, a parcurs școala duminicală, ora de copii și grupul tinerilor. Cunoștea toate istorisirile biblice. În timpul cât a fost la gimnaziu a frecventat regulat strângerile cercurilor biblice școlare și pe lângă aceasta fusese implicat în corul adunării. Dar de când a început studiile de biologie într-un alt oraș, s-a îndepărtat tot mai mult și mai mult de credința lui de copil, a lucrat în comitetul studenților și a găsit plăcere în proiecte și demonstrații politice și sociale. Cu timpul chiar a luat tot mai mult poziție împotriva celorlalți studenți, care își apărau credința creștină. „Nu mai pot să cred Biblia. Toate acestea mi se par așa de poveste, care doar n-au nimic de-a face cu realitatea”, spunea el. Când în aula universității sale a fost prezentat Rock-Musical-ul „Jesus-Christ-Superstar”, de Andrew Lloyd Webber și Tim Rice, interesul său a fost îndreptat asupra figurii lui Iuda. „De fapt”, la această concluzie a ajuns el, „Iuda nu fusese decât victima planului lui Dumnezeu. El voia numai să-L abată pe Isus de la ideile Sale religioase nerealiste. De aceea L-a vândut atunci, ca să-L apere de El Însuși.” Kai era convins că acum a demascat minciuna creștină și susținea vehement punctul de vedere că Iuda este figura tragică a doctrinei mântuirii.

Cine a fost Iuda cu adevărat?

Timp de trei ani, Iuda L-a urmat pe Domnul Isus împreună cu ceilalți ucenici, după ce Domnul nostru l-a ales ca pe ceilalți, „ca să fie cu El și să-i trimită” (Marcu 3.14). Domnul știa deja că Iuda Îl va preda odată, și totuși l-a ales (Marcu 3.19; Luca 6.16; Ioan 6.71). Iuda avea porecla Iscarioteanul, eventual un indiciu privind originea sa (bărbat din Cariot), un sat din Iudeea. El este astfel singurul apostol care nu provine din Galileea. Unii explică această denumire, Iscariot, și că el poate aparține grupării Zeloților, care erau numiți și Sicari (purtători de pumnal), o grupă subversivă, care voia să combată ocupația romană.

Cum încearcă Domnul să câștige inima lui Iuda?

Cu toate că Domnul nostru știa că Iuda Îl va preda odată, S-a străduit mereu să câștige inima acestuia, i-a dat șansă după șansă.

Domnul nostru nu face nici o deosebire când le dă ucenicilor Săi autoritatea să-i vindece pe bolnavi și să scoată demoni (Matei 10.1; Luca 9.1) și să predice Împărăția lui Dumnezeu. Acolo este și Iuda prezent activ.

24. O sărutare pentru Isus

El i-a încredințat chiar punga comună, în care se puneau donațiile (Ioan 12.4-5), ca ucenicii să-și acopere cheltuielile din ele, și ca să poată să dea ajutoare celor nevoiași. Și cu toate că s-a observat despre el că este un hoț, pentru care nu conta așa de mult binele săracilor, ci propriul avantaj (Ioan 12.6), Domnul i-a lăsat această sarcină. El nu l-a pus pe Iuda să-I prezinte nici o socoteală, El nu l-a pus să-I facă deloc casa sau să-l întrebe despre comportamentul său.

Iuda a avut parte de toate predicile Domnului, a văzut toate semnele și minunile pe care le-a făcut Domnul său, a ajutat la împărțirea pâinilor și a peștilor la ambele hrăniri ale mulțimii, a văzut dramatica potolire a furtunii de pe lac. Oare ce s-a petrecut în inima sa? Pot aceste lucruri să-l lase pe unul rece și neatins?

Oare ce l-a determinat să meargă la preoții de seamă și să le ofere să-L vândă pe Domnul său contra cost? A crezut el că Domnul Se va elibera printr-o minune sau – ca atunci în Nazaret – va pleca prin mijlocul atacatorilor? Gândul pe care îl implica acest Rock-Musical, că Iuda a vrut prin aceasta să-l oblige pe Domnul să-Și arate puterea, nu stă în picioare în nici un fel prin Cuvântul lui Dumnezeu (Matei 26.14-16).

Nu, Biblia spune deslușit că el i-a făcut loc diavolului în inima sa și s-a pus la dispoziția sa ca unealtă:

„Și se apropia sărbătoarea Azimilor, numită Paști, și preoții de seamă și cărturarii căutau cum să-L omoare, pentru că se temeau de popor. Și Satan a intrat în Iuda, zis Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece. Și el a mers și a vorbit cu preoții de seamă și cu cărturarii cum să-L dea în mâinile lor. Și ei s-au bucurat și au convenit să-i dea bani. Și el a promis și căuta o ocazie ca să-L predea lor fără știrea mulțimii.”
(Luca 22.1-6; Matei 26.14-16).

Și totuși, Domnul nostru S-a ostenit în continuare pentru Iuda. În timp ce El este cu ucenicii Săi în camera de sus, ca să sărbătorească cu ei în ultima noapte Paștele, El a încercat să-l facă pe Iuda să-și vină în fire prin aceea, că întâi i Se adresează mascat, dar apoi deschis despre trădarea sa plănuită. El îi face limpede că știe tot ce este în inima sa. Și aici Domnul nostru îl iubește exact ca pe ceilalți (Ioan 13.1):

„Dar înainte de sărbătoarea Paștelui, Isus, știind că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă iubea pe ai Săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt. Și, în timpul cinei, după ce diavolul pusese deja în inima lui Iuda, al lui Simon, Iscarioteanul, gândul să-L vândă, Isus, știind că Tatăl Îi dăduse toate în mâini și că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu Se duce, S-a ridicat de la cină și Și-a pus deoparte hainele și, luând un ștergar, S-a încins” (Ioan 13.1-4).

Și lui i-a spălat Domnul nostru picioarele, cu toate că diavolul deja îi apucase inima. Iuda încă ar fi putut să se întoarcă aici. Dar el a jucat „teatru” și s-a prefăcut că nu este nimic în inima Sa (Matei 26.25).

Și următoarea șansă a pierdut-o Iuda, când Domnul nostru l-a identificat deschis la cină ca vânzător, în timp ce i-a întins bucațica (Ioan 13.26-29). În loc de aceasta, Iuda a ieșit ca să-și ducă trădarea la îndeplinire.

24. O sărutare pentru Isus

Și chiar și ultimele ocazii din grădina Ghetsimani le-a lăsat să treacă, cu toate că Domnul Isus îl numește „prieteni” chiar și în minutul trădării (Matei 26.50) și el are parte încă o dată, de foarte aproape, de autoritatea Domnului său, când a căzut la pământ împreună cu portăreii (Ioan 18.5-6).

„Dar, pe când vorbea El încă, iată o mulțime, și cel care se numește Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor; și s-a apropiat de Isus ca să-L sărute. Și Isus a spus: «Iuda, cu o sărutare Îl vinzi tu pe Fiul Omului?»” (Luca 22.47-48).

Ce tragic este că Iuda, care a trăit atât de mult timp împreună cu Domnul Isus, s-a hotărât împotriva Sa, iar apoi, când a regretat, și-a luat viața (Matei 27.3; Faptele apostolilor 1.17).

Ce pot învăța eu din aceasta pentru consilierea spirituală?

1. Investește în oameni, chiar dacă ți se pare că este ceva fără speranță. Domnul nostru i-a dat lui Iuda până la sfârșit posibilitatea să se întoarcă. El i-a acordat toate șansele, l-a lăsat să asiste și el la toate. Răbdarea și dragostea Domnului au fost valabile și pentru el. Iuda nu are nici o scuză pentru fapta sa. Fiecare are libertatea să se decidă împotriva lui Dumnezeu.

Reține: Dă-i fiecărui om iar și iar șansa pentru întoarcere. Nu abandona niciodată un om. Oferta întoarcerii există pentru oricine – până la sfârșit.

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg, Anul 2011, pag. 205-209.

Titlul original: *Ein Kuss für Jesus*

Internet: www.wachsen-im-glauben.de